

Skarga wniesiona przez Ferriere Nord spa przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich dnia 23 kwietnia 2004 r.

(sprawa T-153/04)

(2004/C 168/20)

(Język postępowania: włoski)

Dnia 23 kwietnia 2004 r. Ferriere Nord spa z adwokatami Wilma Viscardini i Gabrielem Donà wnieśli do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich skargę przeciwko Komisji Europejskiej.

Skarżąca wnosi do Sądu o:

- unieważnienie w trybie art. 230 Traktatu WE decyzji Komisji Wspólnot Europejskich, stanowiących przedmiot listu poleconego BUDG/C-5/DS. (D2004) / 51138 z dnia 5 lutego 2004 r., doręczonego skarżącej dnia 13 lutego 2004 r. oraz faksu BUDG/C-05/DS. (D2004) 53883, doręczonego skarżącej dnia 13 kwietnia 2004 r., mocą których Ferriere Nord została wezwana do zapłacenia odpowiednio 564.402,26 euro i 341.932,32 euro w związku ze sprawą IV/31.553 dotyczącą metalowej siatki spawanej elektrycznie;
- obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich całością kosztów postępowania.

Zarzuty i główne twierdzenia:

Na poparcie swych zarzutów skarżąca podnosi, że powyższe decyzje, wykonawcze w stosunku do decyzji Komisji z dnia 2 sierpnia 1989 r. (mocą której skarżąca została wezwana do zapłaty grzywny w wysokości 320.000 ECU za naruszenie art. 85 ust. 1 Traktatu EWG) są bezprawne, albowiem nastąpiło przedawnienie wykonania w trybie art. 4 rozporządzenia Rady 2988/74 dotyczącego okresów przedawnień w postępowaniach i wykonywaniu sankcji zgodnie z regułami Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej dotyczącymi transportu i konkurencji (¹). W szczególności:

- decyzja Komisji z dnia 2 sierpnia 1989 r. stała się ostateczna mocą wyroku Trybunału Sprawiedliwości z dnia 17 lipca 1997 r., a zatem od tej daty rozpoczął się bieg pięcioletniego okresu przedawnienia, o którym mowa w art. 4 rozporządzenia 2988/74;
- bieg przedawnienia został przerwany pismem Komisji z dnia 11 września 1997 r., doręczonego skarżącej dnia 18 września 1997 r., od którego to momentu na nowo rozpoczął bieg pięcioletni okres przedawnienia (zgodnie z art. 5 rozporządzenia 2988/74);
- sąd Komisja powinna była rozpocząć egzekucję decyzji dotyczącej grzywny przed dniem 11 września 2002 r.;
- przeciwnie, zaskarżone decyzje datują się odpowiednio na dzień 5 lutego 2004 r. (doręczona skarżącej dnia 13 lutego 2004 r.) oraz na dzień 13 kwietnia 2004 r. (doręczona skarżącej drogą faksu dnia 13 kwietnia 2004 r.);

- z powyższych względów prawo Komisji do wszczęcia postępowania egzekucyjnego decyzji z dnia 2 sierpnia 1989 r. przedawniło się.

(¹) Dz.U. L 319 z 29.11.1974, str. 1.

Skarga wniesiona dnia 22 kwietnia 2004 r. przez Daniela Bauwensa przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.

(sprawa T-154/04)

(2004/C 168/21)

(Język postępowania: francuski)

Dnia 22 kwietnia 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesiona przez Daniela Bauwensa, zamieszkałego w Brukseli, reprezentowanego przez Sébastiena Orlandiego, Alberta Coolena, Jean-Noëla Louisa i Etienne Marchal, avocats, z adresem do doręczeń w Luksemburgu.

Skarżący wnosi do Sądu o:

- unieważnienie decyzji w przedmiocie zamknięcia postępowania dotyczącego ustalania sprawozdania z przebiegu kariery zawodowej skarżącego, obejmującego okres od 1 lipca 2001 r. do 31 grudnia 2002 r. i odrzucenia wniosku o przedłożenie sprawy komitetowi parytetowemu do spraw oceny;
- obciążenie strony pozwanej kosztami.

Zarzuty i główne twierdzenia:

Skarżący złożył wniosek o przedłożenie sprawy dotyczącej jego sprawozdania z przebiegu kariery zawodowej w kształcie zatwierdzonym przez osobę zatwierdzającą komitetowi parytetowemu do spraw oceny. Wniosek ten został uznany za spóźniony, albowiem został złożony po upływie pięciu dni roboczych, przewidzianym w art. 7 ogólnych przepisów wykonawczych do art. 43 i 45 Statutu, ustanowionych przez pozwaną.

Skarżący podważa słuszność decyzji w przedmiocie odrzucenia jego wniosku oraz ostatecznego ustanowienia sprawozdania podnosząc, iż bieg terminu 5 dni roboczych powinien być zostać zawieszony, zgodnie z przypisem do art. 7 ogólnych przepisów, z powodu tego, iż skarżący był na urlopie przez okres dwóch tygodni od dnia następnego po oficjalnym zatwierdzeniu oceny przez osobę zatwierdzającą. W tym samym kontekście skarżący podnosi również oczywisty błąd w ocenie oraz złamanie zasad dobrego zarządzania, dobrej administracji i równości traktowania.